

Papir til Priser, der ere saa lave, at ingen tydst Fabrik paa nogen Maade gjennemgaende kan producere Papiret saa billigt, og naar de danske Papirfabriker ikke desstomindre (affet fra Specialiteter) hidtil have været istand til at beholde Afsetningen paa det indenlandske Marked, saa skyldes det den Omstændighed, at de holde deres Priser saa lave, at der kun lernes Fabrikerne en overmaade ringe, om overhovedet nogen Avance.

Da der ikke høyer mange Fabrikers Overproduktion til, for fuldstændigt at forsyne et lille Land som vort, er det klart, at naar den Dæmning, som de bestaaende Indførselstoldsatser hidtil have frembudt mod en saadan Oversvømmelse, bortfalder, vil Konkurrencen her i Landet blive aldeles umulig for de danske Fabriker ligeoverfor saadanne kunstige Priser, der ere lavere end de virkelige Produktionsomkostninger.

Om at gjøre Gjengjæld fra vor Side og sælge vort Papir i Tydskland kan der selvfølgelig ikke være Tale, saalænge Tydskland bevarer sine nuværende Indførselstoldsatser paa Papir. Medens vi saaledes vilde være affaarne fra at sælge til Udlandet, vilde derimod vort Land blive aabnet for Udlandets Overproduktion til Priser, der kunne gaa betydelig ned under Tilvirkningsomkostningerne. Under saadanne Forhold er enhver Konkurrence umulig, og den indenlandske Industri i det lille Land vil i kort Tid være fuldstændig umuliggjort og ruineret.

At en Goldreform, der medførte saadanne Resultater, vilde være en Uretfærdighed og Ubillighed mod alle dem, der i Tillid til, at de ikke af Staten vilde blive prisgivne til en saadan ødelæggende og umulig Konkurrence, have anbragt deres Kapitaler i indenlandske Papirfabriker, forekommer os klart. At det om muligt i endnu højere Grad vilde være hensynsløst og uretfærdigt ligeoverfor alle de talrige Personer, der som Arbejdere eller Funktionærer hidtil med deres Familier have haft deres Livsophold ved Papirfabrikerne, vil sikkert ikke blive modsagt. Vi skulle tillade os at oplyse, at de danske Papirfabriker alene for selve Fabrikerens Vedkommende (med Grund, Bygninger, Maskiner og Inventarium) repræsentere en Kapital af mindst 6 à 7 Millioner Kroner, og vi have ovenfor nævnt, at den aarlige Lønning alene ved de af os repræsenterede Fabriker løber op til over $\frac{1}{2}$ Million Kroner. Vi skulle endvidere oplyse, at den aarlige Om sætning for samtlige danske Papirfabriker maa anslaaes at udgjøre mindst 4 Millioner Kroner. Det vil saaledes ses, at det er meget betydelige indenlandske Værdier og en meget betydelig indenlandsk industriel Virksomhed, der vilde blive prisgivne ved at hæve eller røkke ved den Dæmning, som hidtil har hindret Udlandet i at bringe sin Overproduktion tilsalg her i Landet til imaginære Priser.

Naar endda en saadan Uretfærdighed, en saadan Opoffelse og Prisgivne af indenlandsk Kapital og af en baade smuk og naturlig indenlandsk industriel Virksomhed med Joie kunde motiveres ved den Betragtning, at det store Publikum vilde kunne vente at kjøbe sit Papir billigere end nu, at faae sine Aviser og Bøger til lavere Priser — saa kunde man til Nød forstaa Bestræbelserne for Affkæffelsen eller Nedskættelsen af Papirtolden, om man end paa ingen Maade deri kunde finde et Forsvar for en saadan uretfærdig og hensynsløs Behandling af Papirindustrien og alle de i samme interesserede Borgere. Men det maa dog sikkert være klart, at Ødelæggelsen af den indenlandske Papirindustri ikke i Længden kan føre til lavere Papirpriser her i Landet. At Ophævelse af Papirtolden strax vilde medføre en øieblikkelig Nedgang af Papirpriserne, er rimeligt nok, skjøndt de neppe gjennemgaende vilde synke med et Veløb, der svarer til Goldophævelsen eller Goldnedskættelsen. Men om det vilde blive Publikum i Almindelighed og ikke langt snarere Mellemandlere, Grossister, Avisudgivere, Boghandlere etc., der kom til at nyde Godt af den øieblikkelige Prisnedgang, derom tør det være tilladt at tvivle. Derimod stiller det sig for os som sikkert, at det, naar den danske Papirindustri først var ødelagt, de danske Papirfabriker nedlagte og nedbrøne, ikke vilde vare ret længe, før de udenlandske Papirfabrikanter vilde forlange de samme Priser i Danmark, som de paa Grund af Goldbeskyttelsen kan faae i deres eget Land. I ethvert Tilfælde vilde dette blive Tilfældet, saasnart der i Udlandet indtraadte gunstige Konjunkturer, og Overproduktion ikke længere var tilstede. Men vi skulle ikke fordybe os i disse Betragtninger, der ikke ere færegne for Papirindustriens Vedkommende, men henføre under det almindelige Spørgsmaal: om det overhovedet er en rimelig Forventning, at Ødelæggelsen af den indenlandske Industri vilde være den rette Veie til at sikre det paagjældende Land en billig og god Forsyning med industrielle Frembringelser.

Vi bede Deres Excellence udfylde, at vi ligeoverfor Dem, til hvem den danske Industri ser op som til sin naturlige Beskytter, have tilladt os saa uforslig at fremsætte vore Belymninger. Vi nære det Haab, at Deres Excellence ikke vil finde det nuværende Tidspunkt egnet til at stille Papirfabrikerne, der i de forløbne Aar have haft at kæmpe med saa store Vanffeligheder, og som endnu langtfra have kunnet oparbejde de betydelige Tab, som Konjunkturerne i den sidste Halvdel af Halvfjerdserne tilstøede disse Fabriker — ringere end hidtil med Hensyn til Tolden, samtidig med, at Nabolandene forhøiede Toldsatserne, og samtidig med, at de danske Papirfabriker, selv med de nu-